

Zs 146;

ALLELUIA. Dicsérjétek az Urat, mert jó neki zengeni, gyönyörűség hirdetni Istenünk dicséretét.

Mt 9,35

„Jézus bejárta az összes várost és falut. Tanított a zsinagógáikban, hirdette az ország örömhírét, és meggyógyított minden betegséget és minden gyengeséget.”

Különböző nehézségek kerülnek elő mostanában az életünkben. Ha nem is kerekedik fölénk, de nehezítik az életünket. Ebben a helyzetben felüdítő volt a fenti igeverseket olvasni.

Szeretnénk minél többet tudni arról, hogy mi történik életünk után a mennyben.

Olyan emlékezetem van – de most a szentírásban nem találtam meg –, hogy az angyalok Istent dicsérik a mennyben. Miért akarnánk mást, mint amit az angyalok tesznek?

Ez a mai első passzusunknak csak a kezdete, de elengedhetetlen kezdete. Áldom és dicsérem az Istent, hogy megteremtette és törvények alkotásával élhetővé, fenntarthatóvá tette a világunkat. Áldom és dicsérem, hogy megismerhettem, megváltozhattam, általa életre szóló, értékes barátságokkal halmozott el.

Ha itt megállnánk – bármily csodálatos –, azt hiszem, könnyen a köldöknézés bűnébe esnénk. De van evangelion, és Máté leírja, mi következhet abból, ha hálát adunk és dicsérjük ezért a nagy jóért Urunkat. Útra kell kelni, mert a köldöknézésből nem adódik tovább az örömhír. Nem spóra, hogy kiszabadulva termékenyítsen, hanem hivatásunk legfőbb célja, hogy ki-ki talentumait hasznosítva járja be az összes várost, vagy gyógyítsa a betegséget, vagy a gyengeséget, de tetteivel is hirdesse az örömhírt.

Kérdéseim:

- Megtaláltad a harmóniát az égiek dicsérete és az örömhír aktív hirdetése között?
- Ha szükséges, felveszed a hétmérföldes csizmát, hogy megkeresd az örömhírré szomjazókat?
- Felismerted talentumaidat, hogy mivel tudod Atyánkat szolgálni?

Vágó Laci, Érd

